

GARDZIĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 pl m pers con by się gardzili.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. gardzić.

Nie cenić, odrzucać [czym]: Dwoie ná dzień ludziom kazanie czynił/ wielką wjmową j nauką duchowną: vpominájąc nawięcey/ áby tylo w niebo pátrzyli/ á do niego fię mieli/ á tymi fię ziemfkimi dobry gárdzili. *SkarŻyw 31.*

HG